

I Am That # 12

Vraag 2

Osho, jaren geleden heeft u ons, de blinden, verleid om uw wonderspiegels te kopen. We kochten ze, dachten dat ze goedkoop en mooi om te zien waren, maar snel toonden ze onze lelijke gezichten en we waren bang. Maar voordat we die spiegels braken, moedigde u ons aan om door te gaan met kijken, door te gaan met observeren, door te gaan met een getuige te zijn, en in de koop nam u de prijs van ons leven zelf. Terugkijkend echter, Osho, merk ik dat ik u niets betaald heb. Het is alles een genadevol geschenk van U geweest – voor niets. Hoe zal ik u dank kunnen zeggen, Osho, voor dit alles, en voor het volharden met ons en ons vast te houden totdat we echt onze oorspronkelijke gezichten zagen in de wonderspiegels van meditatie?

Toch kan ik niet laten me te verwonderen, Osho, waarom en hoe zo velen u blijven missen. Zijn ze bang voor de superkoopman? Osho, waar wachten zij op? Op wie wachten zij, als dit geschenk aller geschenken zich onophoudelijk uitdeelt aan allen?

Ajit Saraswati,

Het werk van een meester is echt verleidingswerk: hij verleidt je naar het onbekende. Er is geen andere manier. Enkel verleiding kan behulpzaam zijn. Je kunt niet overtuigd worden door het onbekende; waar je ook overtuigd van kan worden zal altijd het bekende zijn. Je hebt er niet van geproefd, je hebt er zelfs niets over gehoord, je hebt geen idee wat het is.

Ik kan je overtuigen van datgene waar je reeds enig idee van hebt, maar het onbekende is absoluut onbekend – en niet alleen onbekend, het is ook onkenbaar. Er is geen manier het te kennen want het is de intrinsieke kwaliteit van de kenner zelf. Het wordt nooit het bekende; het is onmogelijk het bekende te worden. Hoe dieper je er ingaat, des te meer realiseer je dat het niet slechts het onbekende is maar het onkenbare want het betreft het centrum van de kenner zelf. Hoe kan de kenner zelf het bekende worden? Dat is onmogelijk; de kenner zal altijd buiten het gekende staan, voorbij aan het gekende zijn.

Vandaar dat het werk van een meester daadwerkelijk verleiding is. Hij lokt je, hij fascineert je, hij belooft je gelukzaligheid, waarheid, vrijheid – hij geeft het vele namen. Hij zet je in vuur en vlam van verlangen. Er komt een moment dat het verlangen zo intens en gepassioneerd is dat je de sprong waagt. Het is werkelijk gek! Geen logisch mens kan het doen.

Vandaar dat ik langzaam je gehechtheid aan logica moet vernietigen. Ik moet je energie van het hoofd naar het hart verschuiven, want het hart is onlogisch en vanuit het hart is er een mogelijkheid, een brug, een regenboogbrug naar het onbekende en uiteindelijk naar het onkenbare.

Vandaar dat het woord “verleiding” daadwerkelijk het hele werk van al de Boeddha’s beschrijft. Maar de mensen die te zeer gehecht zijn aan logica kunnen niet verleid worden. Als ze eerst vragen overtuigd te worden, dan is er geen manier. Als ze naar bewijzen vragen, dan is er geen manier. Als de meester zelf het bewijs is, dan is er een manier. Als de tegenwoordigheid van de meester genoeg is om je de vreugde te geven in het avontuur te gaan, als de tegenwoordigheid van de meester zelf je moed geeft om in het onbekende te gaan, alleen dan kan ooit de reis beginnen.

Een ding is zeker: als de reis eenmaal begint kun je niet terugkeren. Een reis begonnen, dan is al het halve werk gedaan; eenmaal begonnen moet het de climax bereiken. Alleen het beginnende deel is het moeilijkste deel.

Vandaar dat ik moet spreken over de wonderspiegels en ik moet deze wonderspiegels aanprijzen; ik moet steeds vertellen welke grote extase ze je gaan geven. Je bent niet geïnteresseerd in meditatie, je bent niet geïnteresseerd om naar je oorspronkelijk gezicht te kijken, maar je bent zeker geïnteresseerd om extatisch te zijn.

Maar als je voor de eerste keer de spiegel in je hand neemt geeft het je doodsangst, geen extase, want je moet al dat wat lelijk in je is onder ogen zien, want het lelijke is aan de oppervlakte. Maar als je eenmaal het lelijke hebt gezien laat het je niet meer los. Dat is de enige hoop, want niemand kan op zijn gemak zijn met zijn lelijkheid. Als het eenmaal gezien is, moet je het wel vernietigen, je moet al de maskers die lelijk zijn verwijderen, je moet de hele huid die lelijk is afpellen. En achter de oppervlakte zit een enorme schoonheid. Achter de maskers – en er zijn veel maskers – is je oorspronkelijk gezicht niets anders dan Gods eigen gezicht. In je oorspronkelijkheid ben je niet verschillend van God; in je persoonlijkheid ben je afgescheiden.

“Persoonlijkheid” komt van het Griekse woord *persona*; het betekent masker. In je individualiteit ben je één met God. Dan heb je de schoonheid van Boeddha, Krishna, Christus, dezelfde gratie. Maar voor je dat kunt bereiken zul je de lelijke lagen af moeten pellen zoals je een ui afpelt. En als je een ui afpelt komen er tranen in je ogen, het is pijnlijk. En je valse maskers zijn zo lang bij je geweest dat ze bijna je gezichten zijn geworden. Die te verwijderen is niet zoals het uitdoen van kleding, het is daadwerkelijk je huid afstropen – het doet pijn. Vandaar dat enkel de moedigen geïnteresseerd kunnen zijn in innerlijke transformatie.

Je vraagt me, Ajit Saraswati: *Osho, waarom en hoe blijven zo velen u missen?*

Het zijn lafaards, ze hebben geen enkele lef. Ze wensen niets te riskeren, en zonder te riskeren kun je niets in het leven winnen. Hoe hoger de piek die je wenst te bereiken des te groter het risico.

De weg van het innerlijk zoeken behoort enkel aan de gokkers, niet aan de zakenmensen. En mensen zijn erg berekenend, ze zijn voortdurend aan het rekenen, ze denken altijd in termen van berekening.

Zelfs niet voor een enkel ogenblik zijn ze in staat iets te riskeren. Ze wensen alle mogelijke zekerheid, garantie, veiligheid en alleen dan zullen ze een duimbreed wijken. En in de spirituele zoektocht is er geen veiligheid, geen zekerheid. Feitelijk heeft het daarom zo'n enorme schoonheid: het is een avontuur.

Het avontuur kan niet veilig zijn; het gaat voorbij de grenzen van het bekende. Wanneer je binnen de grenzen van het bekende leeft zijn de dingen zeker; je kent alles, je bent efficiënt. Wanneer je buiten het bekende gaat neem je een risico. Je kunt het bekende verliezen, en wie weet of je iets door dit avontuur gaat winnen of niet?

Je vraagt me: *zijn ze bang van de superkoopman?*

Ze zijn eenvoudig bang voor de waarheid. Omdat ze zo lang in zo veel leugens geleefd hebben zijn ze bang: de komst van de waarheid zal al hun leugens doen instorten. En zij hebben niet alleen dit leven maar zo vele vorige levens geïnvesteerd in deze leugens. Hun investeringen zijn groot, en waarheid gaat dat aan gruzelementen slaan. Ze zijn niet stoutmoedig genoeg om de waarheid binnen te laten, het feit te accepteren dat als waarheid de leugens vernietigd dat beter eerder is dan later, want als je deze leugens vandaag niet vernietigd dan is morgen weer een dag verloren, met een volgend leven is weer een leven verloren en je investering met leugens wordt als maar groter. Het is beter het snel te beëindigen; hoe vlugger hoe beter. Maar daarvoor is een zekere jeugdigheid nodig.

En in dit land in het bijzonder zijn er maar twee categorieën mensen: kinderen en oude mensen, de jeugd bestaat niet. Vanuit de kindertijd gaan ze over in het bejaard zijn. De tijd van jeugd, jeugdigheid, rebellie, avontuur, komt niet voor.

En met mij kunnen alleen jonge mensen – jong in de geest, bedoel ik – enige gemeenschap hebben. En niet alleen met mij: het is altijd zo geweest. Met Boeddha, met Jezus, met Lao Tzu, het was altijd het geval: alleen een paar jeugdige avonturiers gingen met deze gevaarlijke mensen mee. Ze bereikten grote schatten, maar deze schatten zijn niet zeker, niet gegarandeerd; er is geen verzekering.

Je zegt... voordat we die spiegels braken, moedigde u ons aan om door te gaan met kijken, door te gaan met observeren, door te gaan met een getuige te zijn, en in de koop nam u de prijs van ons leven zelf. Terugkijkend echter, Osho, merk ik dat ik u niets betaald heb.

Het is niet nodig om mij iets te betalen, want wat ik je ook geef is niet van mij, het is van God. Het is net zo goed van jou als van mij. Wat ik je geef is aan mij gegeven. Dit is de manier om God te danken – door het aan jullie te geven.

En Ajit Saraswati, de enige manier om dankbaar te zijn is het te delen met anderen. Verspreid het zo ver je kunt. Wat jij hebt ervaren, deel het. En maak je niet druk om wat mensen van je zullen denken – ze zullen denken dat je gek bent! Maar als je tegen honderd mensen praat is er een mogelijkheid dat tenminste één persoon met je meegaat. Dat is meer dan genoeg; het is een grote beloning. Als je zelfs maar één persoon kunt transformeren, is dat genoeg. Miljoenen zullen wel in duisternis moeten blijven; niets kan daaraan gedaan worden want het is hun keuze, het is hun vrijheid. Als zij besluiten om in duisternis te blijven; wie zijn wij om hen in het licht te dwingen? We gaan door te proberen, maar uiteindelijk zal het hun beslissing zijn.

De enige manier onze dankbaarheid aan de meester te tonen is door anderen te helpen. Als het een genadevol geschenk voor jou was, geef het als een genadevol geschenk aan anderen. Geef het zonder het idee van geven alleen dan is genadig. Geef het zonder enig idee van beloning dan is het genadig. Geef het eenvoudig om het zuivere plezier van geven.

Je zegt ook: Hoe zal ik U dankzeggen, Osho?

Het moet niet gezegd worden. Je hoeft het niet te zeggen, maar ik hoor het. Precies je stilte is genoeg. Het kan enkel door stilte gezegd worden; er is geen andere manier het te zeggen. Woorden zijn erg ontoereikend.

En tenslotte vraag je: Osho, waar wachten deze mensen op? Op wie wachten zij, als dit geschenk aller geschenken onophoudelijk zich uitdeelt aan allen?

Ajit Saraswati, deze wereld is gek gemaakt – gek niet in de zin van een spirituele gekte, gek in de zin dat mensen gespleten zijn geraakt, mensen zijn schizofreen geworden, mensen zijn gereduceerd tot de laagste staat van intelligentie, want al de onderdrukkers, de uitbuiters, de leiders, de goeroes, ze wensten het op deze wijze. De mens moet niet toegestaan worden vrij te zijn, de mens moet niet toegestaan worden te rebelleren, de mens moet niet toegestaan worden intelligent te zijn. Intelligente mensen zijn gevaarlijk voor de status quo, voor het establishment. Het establishment wenst dat mensen slaven zijn, als machines, robots, en ze zijn er in geslaagd. Ze beginnen een kind te vernietigen gelijk op het ogenblik dat het geboren wordt: Ze maken het kreupel, ze verlammen het.

Het is een erg vreemde wereld: eerst maken ze je kreupel, dan leveren ze je krukken. En als ze je voorzien van krukken zeggen ze, "Kijk eens wat een grote dienst ik je bewijs!" Eerst

maken ze je blind en dan geven ze je een bril zodat je een beetje kunt zien. Eerst maken ze je afhankelijk en dan beginnen ze je te vertellen hoe je vrij moet zijn.

We leven in een erg vreemde wereld. Tot nu toe heeft de mensheid op een krankzinnige manier geleefd. Het is belachelijk en absurd, en het is tijd dat dit beëindigd wordt.

Dat is mijn hele pogen hier: door mijn sannyasins een nieuw soort mens in de wereld te brengen, die goddelijk gek is maar niet schizofreen – een nieuwe mens gecentreerd in zijn wezen. Dat is de betekenis van het woord "Individueel": hij zal ondeelbaar zijn; je kunt hem niet splitsen.

Een vrouw ging naar een psychiater en vroeg hem, "Kunt u me in tweeën splitsen?" De psychiater kon zijn oren niet geloven. Mensen waren altijd naar hem gekomen vanwege een gespleten persoonlijkheid, en deze vrouw vroeg, "Kunt u me in tweeën splitsen?" Hij zei, "Wat is er met u aan de hand? Waarom wilt u in tweeën gesplitst worden?" De vrouw zei, "Ik voel me zo eenzaam!"

Als je om je heen kijkt zul je verrast zijn wat voor een krankzinnige mensheid we gecreëerd hebben.

Na verschillende rondjes drank op een cocktailparty, wendde een vrouw zich tot haar man, "Henry, waag het niet nog een drankje te nemen. Je gezicht is al reeds vertroebeld!"

Een grote driehonderd pond zware man werd naar de galg gebracht. Hij keek naar de strik en vroeg de beul, "Weet je zeker dat dit ding veilig is?"

Een sociologisch wetenschapper die een onderzoek naar homoseksualiteit deed belde aan bij een appartement. De man die open deed beantwoordde zijn vraag, "Homoseksueel? Ik heb nog nooit van dat woord gehoord. Wacht, ik zal het eens aan mijn vrouw vragen." Hij draaide zijn hoofd om en riep, "Ernest!"

De morgen nadat ze vertrokken was voor haar huwelijksreis, kwam de bruid terug naar huis. Ze vertelde: Ik deed mijn kleren uit. Toen deed hij zijn kleren uit. Toen deed hij mijn kleren aan en vertrok!

Een rabbijn vertelde eens een verhaal: "Op een dag vond een houthakker een baby in het bos, maar hij wist niet hoe hij hem moest voeden. Dus hij bad tot God en een wonder geschiedde – de houthakker kreeg borsten en kon de baby voeden."

"Rabbijn," onderbrak een toehoorder, "Ik vind dit verhaal niets. Waarom zoiets raars als borsten op een man? Als God almachtig is kon hij gewoon een zak goud laten vallen om de houthakker genoeg geld te geven om voedsel te kopen voor de baby."

De rabbijn mediteerde eventjes hierover en zei toen, "Waarom zou God zoveel geld spenderen als hij gewoon een wonder kan doen?"

In een verlaten bar zaten twee mensen in tegenovergestelde uithoeken van het vertrek. De Jood en de Jap hadden enige tijd gedronken zonder notitie van elkaar te nemen, toen plotseling de Jood van zijn stoel opstond, naar de Jap toeliep, en hem een dreun op de neus verkocht. De verdoofde Japanner, weer overeind krabbelend, vroeg de Jood waarom hij dit deed.

"Dat was voor Pearl Harbor," antwoordde de Jood, en liep terug naar zijn stoel.

Een paar drankjes verder stond de Jap op en liep naar de Jood. Hij sloeg hem heel hard op zijn neus. De Jood, vanaf zijn gekreukte positie op de grond, vroeg waar dat voor was.

"Dat is voor de Titanic," verklaarde de Jap.

“Maar dat was een ijsberg! klaagde de Jood.

“Nou ja,” antwoordde de Jap, Iceberg, Greenberg, Silverberg... ze zijn allemaal hetzelfde!”

Toen de vloed eindelijk over was en de dieren uit Noah's ark gingen, draaide de olifant zich om naar de vlo en zei, “Hou nou op met me te duwen!”

Dit is de wereld waarin we leven! Mensen zijn tot het laagst mogelijke niveau van intelligentie gedreven, en het is een zware taak om hun intelligentie weer omhoog te brengen.

Het is een wonder als iemand naar me luistert, me begrijpt en begint zichzelf te transformeren. Dat is het geval bij jou, Ajit Saraswati – je bent gezegend. Erg weinigen in de wereld zijn zo gezegend.

Vraag 4

Osho,

Bent U nooit bang dat in plaats van de schepping van een nieuw soort mens, dit de schepping wordt van een nieuw soort schaap? Dick

Ik ben in het geheel niet bang, want zelfs als er een nieuw schaap gecreëerd wordt is het beter dan het oude schaap – het zal tenminste nieuw zijn! En nieuw zijn is goed, nieuw zijn is fris, nieuw zijn opent nieuwe mogelijkheden. Vandaar dat ik niet bang ben. Maar jij moet gehecht zijn aan het oude soort schaap, vandaar dat jij bang bent. Ik kan alleen proberen geboorte te geven aan een nieuwe mens, maar de geboorte kan niet absoluut gegarandeerd worden. Het maakt me niet uit of ik slaag of faal. Wat er toe doet is of ik mijn best heb gedaan of niet – en ik doe mijn best. En dat is alles waarin ik geïnteresseerd ben.

Ik geniet van mijn werk. Wie maalt er om de resultaten? De mensen die te veel geven om de resultaten verspillen eenvoudig hun energie, want inzitten over resultaten neemt veel van hun energie. Dan maken ze zich zorgen over het resultaat – dat is gebrek aan aandacht – dan wordt het einde veel belangrijker dan de reis zelf.

Voor mij is de reis zelf genoeg, de zoektocht zelf is meer dan genoeg. Voor mij zijn het middel en het doel niet gescheiden, ze zijn onafscheidelijk. Vandaar dat wat ik doe, daar geniet ik van; wat er gebeurt, dat is helemaal geen vraag voor me.

Maar waarom ben jij bezorgd? Je moet geïnteresseerd zijn om mensen in hun oude vallen te houden. Ik kan enkel één ding doen...

Je hebt het oude spreekwoord gehoord – dit is een nieuwe editie van dat oude gezegde:

Je kunt een hippie naar het water brengen, maar je kunt hem niet dwingen te baden.

Ik zal de hippie naar het water leiden – zo veel kan ik doen – ik zal hem overtuigen, maar dan is het aan hem om een sprong in de rivier te nemen of niet. En wie ben ik om hem in de rivier te gooien? Ik kan hem de weg naar de rivier tonen, ik kan hem zelfs naar de rivier leiden, daarna is het zijn vrijheid.

Als hij ervoor kiest om hetzelfde te blijven ga ik zijn vrijheid niet verstoren, ik ga helemaal niets tegen hem doen.

Ik houd van elke persoon zoals hij is. Ik houd van mijn werk; het is voor mij helemaal geen werk want ik houd ervan – het is gewoon een spel. Maar bij jou, Dick, schijnt er van binnen enig probleem te zijn. Je vraag heeft niets met mijn werk te maken, het heeft iets met je vooroordelen te maken.

Je vraagt me: *bent U nooit bang dat in plaats van de schepping van een nieuw soort mens, dit de creatie wordt van een nieuw soort schaap?*

Ik probeer de nieuwe mens te creëren. Zelfs als uit honderd er één nieuwe mens wordt gecreëerd, zal dat het hele bewustzijn van de mensheid een stap voorwaarts brengen, een stap omhoog. Het is best mogelijk dat velen alleen een nieuw soort schaap zullen worden, maar dan is dat ook niet zo erg, dat is ook winst. Het is beter levend te zijn, jong, fris, nieuw, zelfs al ben je een schaap.

Maar je moet ergens intens geïnteresseerd zijn om mensen in hun oude patroon te houden; je investering moet daar liggen. Je vooroordelen moeten die van een Christen zijn, een Jood, een Hindoe, een Mohammedaan.

Twee muzikanten wandelden door een straat toen een grote bel van een vervallen gebouw met een luide klank dichtbij neerviel. "Wat is dat?" vroeg de een.

"Ik weet het niet zeker," zei de ander, "maar ik denk dat het B mol was."

Mensen hebben hun eigen taal, hun eigen vooroordelen en zij hechten aan hun vooroordelen. Zelfs al zijn hun vooroordelen je reinste ellende voor hen geweest, toch hechten ze eraan.

Als je een oud schaap bent, Dick, word dan tenminste een nieuw schaap – oranje! Het zal geen erg grote revolutie zijn, maar zelfs een kleine verandering is goed. Gewoon voor die kleine verandering... en een kleine verandering kan deuren openen voor grotere veranderingen.

Twee zwervers zitten met hun ruggen tegen een oude eik geleund. Voor hen langs stroomt een rimpelig riviertje. Het was een heerlijke dag, toch was een van hen ontroostbaar.

"Weet je, Slim," zei hij, "Dit zwervend leven is niet meer wat het is geweest. Dingen worden elk jaar zwaarder. Ik sprong met gemak op een goederenwagon die op de steile helling voort pafte, maar deze diesels gaan als een gek. En ik ben het zat om mijn nachten in koude schuren te moeten doorbrengen en op parkbanken, me afvragend waar mijn volgend maal vandaan komt. En losse baantjes worden steeds schaarser..." Zijn stem stierf weg toen hij zuchtte.

Zijn kameraad draaide zich naar hem om. "Als dat is hoe je er over denkt, waarom geef je het dan niet op en zoek je een echte baan?"

De eerste zwerver hief zijn hoofd op en zijn mond viel open van verbazing. "Wat!" schreeuwde hij. "En toegeven dat ik een mislukking ben?"

Zelfs een zwerver, een hobo, een bedelaar wenst niet te accepteren dat hij een mislukking is.

Dick, de manier waarop je de vraag hebt gesteld toont eenvoudig dat jij een oud schaap bent – Katholiek, Protestant – en je bent bang van de nieuwe schapen. Je bent niet geïnteresseerd in de nieuwe mens. Het oude schaap is bezorgd, want wat gaat er gebeuren met de oude vooroordelen, de oude conclusies, de oude ideologie? Het lijkt alsof het een intense discontinuïteit met het verleden zal zijn, alsof je sterft en opnieuw geboren wordt.

Maar degene die bereid zijn het oude te laten vallen zijn geen schapen. Precies de moed om het oude te laten vallen bewijst dat ze leeuwen zijn! Precies de moed dat ze bereid zijn uit hun oude huid te kruipen, hun oude vooroordelen en ideologieën, religies, filosofieën, toont een ding heel duidelijk, categorisch: dat ze geen schapen zijn. En precies die moed is de hoop voor de geboorte van een nieuwe mens.

Zet gewoon je oude vooroordelen opzij, en probeer te begrijpen wat er hier gebeurt. Raak een beetje betrokken, neem deel aan wat hier gaande is. Je hebt geleefd volgens je oude geloof. Als je tevreden bent, zal ik de laatste zijn om je te storen; maar als je tevreden bent, waarom ben je dan hier? Voor wat? Je moet wel ontevreden zijn.

Dit is een van de vreemdste dingen van de mens: zelfs als hij ontevreden is gaat hij door met geloven, voorwendend dat hij tevreden is. En als er een gelegenheid zich voordoet om te veranderen – en hij op zoek is naar een gelegenheid om te veranderen, dit is zijn vreemdheid – wanneer hij de gelegenheid vindt om te veranderen, hecht hij aan het verleden.

Een arts werd geconsulteerd door een beroepsbokser die last had van slapeloosheid.

“Heb je ooit geprobeerd schapen te tellen?” vroeg de dokter.

“Ja, maar het helpt niet. Iedere keer al ik bij negen kom spring ik op!”

Een oude bokser! Op het moment dat hij bij negen komt kan hij het niet weerstaan. In plaats dat het hem een goede slaap geeft zal het hem storen – hij springt op. Mensen functioneren mechanisch, onbewust. Je vraag is uit je onbewuste gekomen, Dick.

De herberg lag dichtbij een legerkamp, en het aardige barmeisje was populair bij de gewone soldaten, vooral omdat zij aan hen de voorkeur gaf boven de dominante officieren.

Op een avond zat een beleefde jonge soldaat naast een hanige eerste luitenant die een afspraakje met haar wenste te maken. Toen de luitenant naar het herentoilet was gebracht ze haar gezicht dichtbij de soldaat en fluisterde, “Nu is je kans, soldaat!”

De soldaat keek naar de verlokkelijke rode lippen en riep toen, “Zo is het!” En hij dronk haastig het bier van de luitenant op.

Je bent hier maar niet werkelijk hier. En de manier waarop ik spreek moet zo moeilijk voor je zijn om te begrijpen. Als je geluisterd hebt naar de preken van de priesters in de kerk of in de tempels of in de moskeeën, dan zal wat ik hier zeg overkomen als onreligieus, zal erg vreemd lijken aan jouw ideeën wat spiritualiteit moet zijn. Maar ik kan niet spreken op de wijze waarnaar jij gewend bent te luisteren. Je wacht misschien op wat esoterische troep!

Kohn was terug na het bezoek aan de dokter en ontmoet zijn vriend die vraagt, “Wa- wa- wat is er fout me-met jou? “

“Ik heb prostratitis,” antwoordt Kohn.

“Wa- wa... wa wa-wat is dat?”

“Ik pis zoals jij praat!”

De nieuwe mens kan alleen gecreëerd worden met alles nieuw: de manier hoe ik spreek, de manier waarop mijn mensen leven, de manier hoe ze zich gedragen, alles moet totaal verschillend zijn van de oude mens. De nieuwe mens kan niet geloven in jouw rottige moraliteit – jouw moraliteit heeft enkel hypocrieten gecreëerd. De nieuwe mens kan alleen authentiek leven; hij kan niet bezorgd zijn om jouw moraal en immorele ideeën. Hij kan enkel meditatief leven. Hij kan niet gezien worden als een man van karakter, op de wijze die jij gewend bent om mensen religieus te noemen.

De nieuwe mens zal geen man van karakter zijn, de nieuwe mens zal uiterst karakterloos zijn. Maar als ik “karakterloos” zeg, versta me dan alsjeblieft niet verkeerd. Ik spreek niet zoal jij het verstaat. Voor mij is de karakterloze mens de enige mens die een karakter heeft.

Karakterloos noem ik hem omdat hij geen bevelen van buiten volgt. Hij leeft volgens zijn eigen licht, hij leeft meditatief. Zijn karakter komt niet van zijn geweten.

Geweten is een instantie die je door de maatschappij is ingeplant, ze is niet van jou. Noem het geweten niet van jou – het is niet van jou. Het behoort tot de Christelijke kerk, het behoort tot de Hindoe godsdienst, het behoort tot de Jain filosofie, het behoort tot de communistische ideologie. Het heeft niets met jou te maken; het is door anderen je ingeplant. Het is een erg subtiele strategie om je van binnenuit te domineren. Aan de

buitenkant hebben ze een politieman gezet, de magistraat, het hof, en van binnen hebben ze een geweten gecreëerd.

De man met een geweten staat bekend als een man met karakter – daarom noem ik de nieuwe mens karakterloos, want hij zal geen geweten hebben, hij zal vanuit bewustzijn functioneren. Zijn geboden zullen vanuit zijn eigen centrum komen, en als ze uit je eigen centrum komen geven ze je vrijheid. En vanuit vrijheid krijgt het leven een nieuwe smaak, een nieuwe schoonheid. Je doet wat juist is, maar nu wordt dat juiste niet door anderen beslist. Het is geen slavernij meer, het is absolute vrijheid.

De nieuwe mens zal leven uit meditatie, uit bewustzijn, vanuit zijn eigen innerlijk licht. De nieuwe mens zal een individu zijn, geen deel van een collectiviteit.

Mijn sannyasins hier zijn niet een collectiviteit. Elk van mijn sannyasins is direct verbonden met mij. Het is niet een kerk. Het is niet een organisatie; het is een liefdesrelatie. En omdat ze allemaal van mij houden, beginnen ze natuurlijk ook liefde voor elkaar te voelen; dat is secundair. Hun liefde voor mij is primair, de liefde voor andere sannyasins is secundair; ze zijn medereizigers. Maar niemand moet me volgen of iemand anders volgen. Het is een commune van medereizigers, medezoekers.

Er is geen kwalitatief verschil tussen mij en mijn sannyasins. Het enige verschil is een erg gering iets, erg klein: ik ben bewust van mijn innerlijke wereld, zij zijn dat niet, maar ze hebben de innerlijke wereld net zo veel als ik die heb. Ik heb het niet meer, zij hebben het niet minder. Ze hebben het hele Koninkrijk Gods in zichzelf. Ik ben in geen enkele zin speciaal. Ik verkondig niet dat ik de zoon van God ben, ik beweer niet dat ik een avatara of God ben, ik stel niet dat ik een teerthankara ben, ik zeg eenvoudig een ding: dat ik in slaap was, nu ben ik wakker; jij bent in slaap en je kunt ook wakker worden. Ik heb beide toestanden gekend – de staat van in slaap zijn en de staat van wakker zijn – en jij kent enkel één staat, het in slaap te zijn.

Maar onthoud, de persoon die in staat is te slapen, is in staat wakker te worden. Precies het feit dat hij kan slapen is een aanduiding dat hij wakker kan worden! Er is helemaal geen verschil.

Ik zal doorgaan met de mensen te helpen ontwaken. De ontwaakte mens zal de nieuwe mens zijn. Hij zal geen Christen zijn, hij zal geen Hindoe zijn, hij zal geen Mohammedaan zijn; Hij zal geen Indiër zijn, hij zal geen Duitser zijn, hij zal geen Engelsman zijn. Hij zal eenvoudig een ontwaakt wezen zijn.

Maar Dick, het is mogelijk dat er een paar mensen zijn die enkel in een nieuw soort schaap zullen veranderen, maar dat is ook niet slecht. Vergeleken met de oude schapen is het beter dan dat. Dus als je een oud schaap bent, word een nieuw schaap, en van daar begint de reis, een mogelijkheid. Als het oude schaap een nieuw schaap kan worden is het een radicale verandering. Schapen die beslissen nieuw te zijn – het is een revolutie. En als zo veel mogelijk is, dan is er ook veel meer mogelijk.